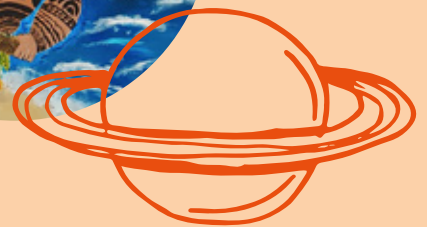
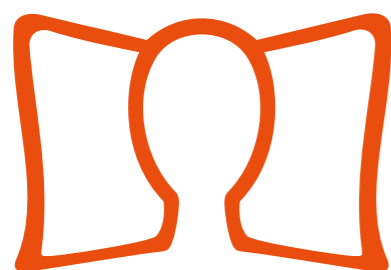

ROČENKA

ŠKOLNÍ ROK 2024/25

Církevní základní škola
ORBIS PICTUS

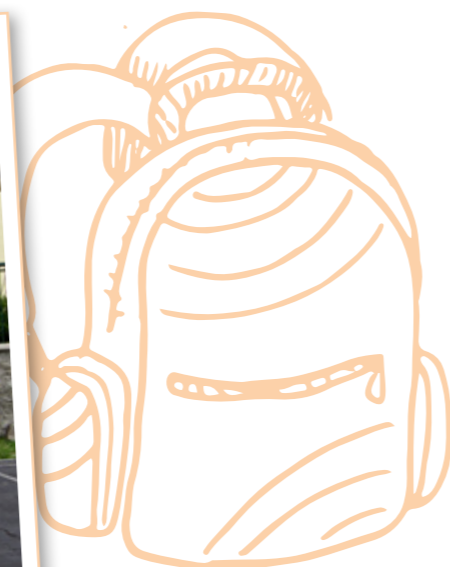
Církevní základní škola ORBIS PICTUS

ŠKOLNÍ ROK 2003/04

ŠKOLNÍ ROK 2015/16 (1. STUPEŇ)

Milí přátelé,

nová ročenka, kterou právě otevíráte, připomíná události a společné prožitky minulého školního roku. Já bych se rád v jejím úvodu ohlédl zpět na poněkud delší období. Církevní základní škola ORBIS-PICTUS má za sebou 25 let vzdělávací činnosti. Pomyslným datem narození je 3. srpen roku 2000, kdy je vydána Zřizovací listina Církevní základní školy Orbis-Pictus na jejímž základě mohla být pak škola 21. srpna 2000 nově zařazena do sítě škol a školských zařízení. Tímto datem došlo k přeměně dosavadní soukromé školy založené a vedené manžely Knotkovými na školu církevní.

Samotnému vzniku CZŠ OP předcházely ne příliš viditelné a známé kroky, které zde chci připomenout. V roce 1994 se otevřela první soukromá základní škola v Táboře s názvem Orbis Pictus pro děti 1. až 5. třídy. Konceptně se na přípravě této 'první' školy podíleli bratři Karel a Tomáš Novákovi, tehdejší jáhen a farář ČSCH v Táboře, škola tak měla od počátku křesťanský charakter. Pokud jste snad někdy viděli logo školy Orbis Pictus v podobě letící vlaštovky, toto pochází právě z dílny staršího z bratrů Karla (v současnosti ředitele Rolničky v Soběslavi). Po pár letech úspěšné průkopnické činnosti školy se soukromí majitelé (manželé Knotkovi) rozhodli pro životní změnu a začali hledat pro školu nového vlastníka.

V té době (tedy ve školním roce 1999/2000) měla škola už aktivní „pro školně“ vyformovanou skupinu rodičů, kteří dobře vnímali unikátní potenciál konceptu i školní praxe pro děti z Tábora a okolí. Proto nechtěli, aby se škola zavřela. Eva Loskotová (v té době maminka tří žáků školy Orbis Pictus) oslovila nejprve Církev bratrskou v Táboře, zda by fungující školu nepřevzala. Církev bratrská nezareagovala, protože řešila v té době jiné priority a Eva Loskotová se vydala se stejným záměrem na římskokatolickou faru za farářem, zda by to pro zdejší společenství byla uchopitelná výzva. I když nápad nevyvolal nadšení ani ve farní radě ani na biskupství, tehdejší farář Václav Hes osloven myšlenkou byl. Otec Václav velmi dobře spolupracoval s tehdejším českobudějovickým biskupem Antonínem Liškou, a tak se stalo, že biskup Antonín nakonec projevil jistou otevřenost pro převzetí školy – „Pokud se zřizovatelem školy Orbis Pictus stane ŘK Farnost Tábor a zároveň převod a provoz školy nebude stát církev ani korunu, může se stát Orbis Pictus školou církevní (pozn. ve smyslu, že zřizovatelem je římskokatolický subjekt).“

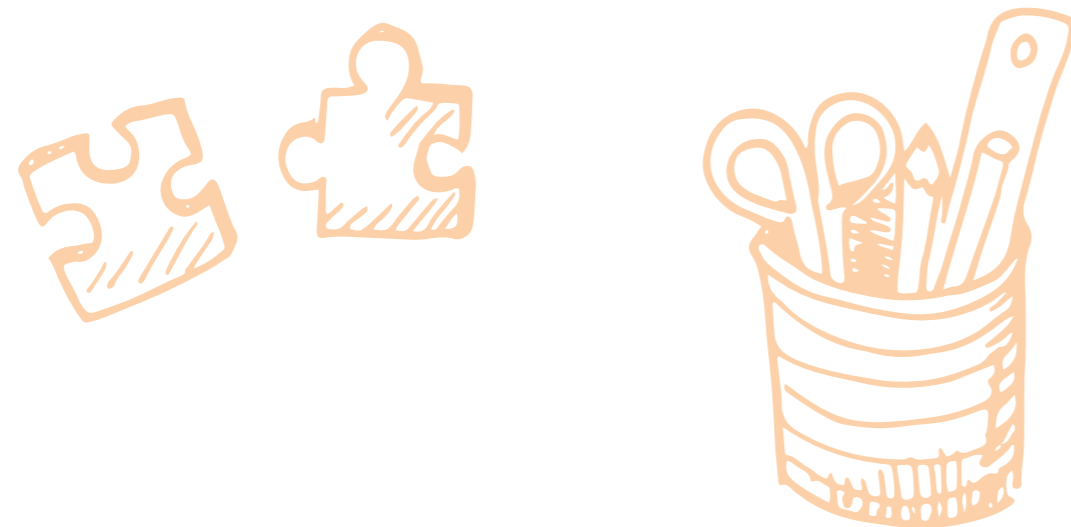
V této fázi vyniká pohled víry a odvaha faráře Václava Hese, který na sebe vzal břemeno stát se zřizovatelem zcela nezajištěné školy. Spolu s Evou Loskotovou našli dalšího pro školu nosného člověka – Stanislava Kosika, který se jako jediný z možných zájemců o školu s manžely Knotkovými opravdu dohodnul na její koupi, zajistil převod školy na ŘKF Tábor, pozval stávající (a hodně znejistěné) rodiče k další spolupráci a stal se pro první (nejvíce rizikové) období jakýmsi správním ředitelem a poradcem nově vznikajícího subjektu. Pozvání stát se ředitelkou školy odvážně přijala Mirka Nejezchlebová ze společenství Církve bratrské, která stála v čele školy následujících 17 let. Školu stabilizovala a pozvedla na úroveň, kdy zájem o školu při zápisech do 1. tříd převyšoval její kapacitní možnosti a škola se stala v očích lidí kvalitní alternativou k veřejnému školství.

První rok své činnosti 2000/2001 začala škola s 31 žáky (ve 2. - 5. třídě) a 7 zaměstnanci, kteří přečkali a vydrželi drama a nejistotu předchozího přelomového roku. Pro 'novou Orbisku' byl první rok finančně extrémně náročný a podařil se přežít jen díky Boží milosti a mimořádnému nasazení jak vedení školy, tak všech pedagogů. Hned v dalším roce se podařilo otevřít ve škole II. stupeň a kapacita školy se postupem let navýšila z původních 82 na současných 145 žáků. Chod školy nyní zajišťuje 24 zaměstnanců a 7 externistů a Boží dílo započaté vírou 4 lidí stojících u zrodu školy tak přináší své ovoce.

Těmto všem chci nyní poděkovat nejen za jejich úsilí a ochotu rozvíjet v žácích vzdělanost, ale i za schopnost být jim dobrými lidskými vzory na cestě životem.

Karel Dušek
ředitel školy

UČITELSKÝ SBOR 2024/25

Učitelé

Ing. Mgr. Karel Dušek – ředitel školy, učitel F

Eva Machová – hospodářka školy

Milena Slunečková – vychovatelka ŠD

Pavla Tichá – vychovatelka ŠD, asistentka pedagoga 7. třída

Lukáš Berka – vychovatel ŠK, učitel HV

Tereza Rezková – tř. učitelka 1. třída, učitelka HV

Mgr. Dana Milerová – tř. učitelka 2. třída

Mgr. Denisa Tichá – tř. učitelka 3. třída

Mgr. et Mgr. Václav Schwammenhöfer – tř. učitel 4. třídy

Mgr. et BcA. Pavla Weinzettel – tř. učitelka 5. třída

Mgr. Zuzana Hejrná – tř. učitelka 6. třídy, učitelka TV, CH, AJ

Mgr. Jana Kupsová – tř. učitelka 7. třídy, učitelka Z, PŘ, RV

Mgr. Barbora Navrátilová – tř. učitelka 8. třídy, učitelka M

Mgr. Vladislava Skůpová – tř. učitelka 9. třídy, učitelka ČJ, D

Mgr. Roman Proutkovský – učitel AJ, INF, PO

Bc. Viktoriia Vodopianova – učitelka AJ

Mgr. Marie Nováková – učitelka NJ

Mgr. Kryštof Janda – učitel OV

Ing. Jeny Burdová – asistentka pedagoga 5. třída, učitelka OV

Ing. Markéta Pavelková – asistentka pedagoga 3. třída

Mgr. Magdaléna Matýsková – asistentka pedagoga 3. třída

Olha Mishyna - asistentka pedagoga 8. třída

Šárka Lyčková – asistentka pedagoga 9. třída

Mgr. Soňa Sochorová – speciální pedagog

Mgr. Monika Vrtišková – učitelka VV

Mgr. Hana Schläferová – učitelka konverzace v anglickém jazyce

Richard Mullender – učitel AJ – rodilý mluvčí

1. TŘÍDA

Třídní učitelka:
Tereza Rezková

Žáci:
Fohlová Zina
Horváth Ábel
Jandová Justýna Klára
Kašparová Kristýna
Korbel František
Koukalová Julie
Kuberová Alice
Madzik Jakub
Madziková Eliška
Mishyn Orest
Novák Teodor
Ryslová Karolína
Řezáčová Izabela
Sedláková Anna
Sochorová Anežka

ROČENKA: ŠKOLNÍ ROK 2024/25

Ve školním roce 2024/25 navštěvovalo druhou třídu deset dívek a pět chlapců. Dvě děti přišly po odkladu povinné školní docházky. První týdny jsme věnovali především seznamování s novým prostředím, navazování vzájemných vztahů a vytváření pravidel společného soužití. Postupně jsme poznávali prostory školy i jejího okolí, učili se bezpečně přecházet silnicí cestou na oběd a osvojovali si zásady odpovědného chování při pobytu mimo školní prostředí. Hned v září jsme jezdili autobusem na intenzivní kurz plavání.

Hlavním cílem první třídy je, kromě budování pozitivního klimatu ve třídě, také osvojení základních dovedností čtení, psaní a počítání v oboru do 20. Zatímco některé děti se s písmeny teprve seznamovaly, jiné při nástupu do školy plynule četly. Kdykoliv to bylo možné, zapojovali se zkušenější čtenáři do výuky, předčítali zadání úkolů, vedli skupinku či pomáhali spolužákům, kteří potřebovali podporu. Během roku jsme často využívali princip vrstevnického učení. Děti si postupně osvojily dovednost spolupracovat ve dvojicích i v menších skupinách a pro většinu z nich se to stalo přirozenou a oblíbenou formou práce.

Výuku jsme někdy realizovali i mimo prostory třídy. Chodili jsme do lesa na Pintovku, do botanické zahrady nebo do údolí Tisemenického potoka. Dvakrát jsme se vypravili na koňský statek v Dědicích. Zatímco na podzim jsme se seznámili s prostředím statku a se zásadami bezpečného pohybu u koní, na konci školního roku jsme výlet pojali jako dvoudenní akci s přespáváním ve stanu a pobyt u ohně společně s rodiči. Bylo to velmi milé, neformální zakončení školního roku, které přispělo ke stmelení třídní komunity.

V zimních měsících jsme absolvovali lyžařský pobyt na Velkém Javoru. Děti na něj rády vzpomínají, zejména na divadelní představení Rukavička, které sehrály v rámci karnevalového večera. Letní pobyt v Borotíně se velmi zdařil. Společně s druhou třídou jsme strávili pět dní v krásné přírodě, seznámili se s životem včel, prozkoumali zříceninu hradu Borotín a vyzkoušeli si hledání pokladů pomocí detektoru kovu. Největším přínosem však byl společně strávený čas a rozvoj přátelských vztahů a spolupráce mezi dětmi z obou tříd. Výjezd navíc potvrdil, jak jsou děti báječné – ubytovatelé i paní kuchařky velmi chválili jejich slušné a příjemné vystupování.

Během školního roku jsme navštívili několik divadelních představení – nejen v tábořském divadle, ale i v pražském divadle Minor. Zavítali jsme na adventní výstavu loutek v Soběslavi a do Národního muzea v Praze. Zapojili jsme se také do projektu Už jsem čtenář, díky kterému jsme v knihovně absolvovali dvě setkání se spisovatelkami a ilustrátorkami, seznámili se s chodem knihovny a na závěr byli slavnostně pasováni na čtenáře.

Na Atletické olympiádě nás se ctí reprezentovali Orest, Kuba, Anička a Eliška.

Naše třída je plná hudebních nadšenců, a proto velmi rádi zpíváme. Na Vánoce i na konci školního roku jsme připravili krátká vystoupení pro rodiče. Už teď se těšíme na další školní rok a na nová dobrodružství, která nás čekají.

ROČENKA: ŠKOLNÍ ROK 2024/25

2. TŘÍDA

Třídní učitelka:
Mgr. Dana Milerová

Žáci:
Ambrožová Dita
Brodská Anna
Donát Dominik
Havelková Vilma
Jirkovský Ondřej
Krajč Jakub Ján
Krumlová Lilien
Loskotová Elfrída Pilar
Nováková Amálie
Simonová Nina
Šedivá Karolína Ruth
Thomas Daniel
Vrbová Matylda
Zrzavecká Daniela
Žukov Samuel

ROČENKA: ŠKOLNÍ ROK 2024/25

Ve školním roce 2024/25 navštěvovalo druhou třídu deset dívek a pět chlapců. Složení třídy se nezměnilo, po prázdninách jsme se sešli v plném počtu.

Školní rok byl bohatý na události a prožitky. Čtenářská dovednost umožňovala častou práci s texty a knihami. Dílny čtení a čtenářské lekce byly nedílnou a všemi oblíbenou součástí vyučování. Radost z knížek nás provázela a neopouštěla. Hned v září jsme se nadšeně účastnili workshopů v rámci knižního festivalu TABOOK. Pokračovali jsme v projektu „Čtení pomáhá“ a v knihovně pro nás připravili program „Škola naruby“.

Využili jsme nabídky divadla Oskara Nedbala a zhlédli jsme několik výborných divadelních představení, například Uši pro princeznu, Prodaná nevěsta, Verneovka, Velikonoční pohádka...

Za kulturou jsme se vydali i do Prahy, do divadla Minor. Tentokrát jsme si užili představení Polní žínka Evelínka a na jaře Pes Paličák. Navštívili jsme také Národní muzeum, prozkoumali jsme expozici Planeta zvířat. V Soběslavi jsme v adventním čase absolvovali komentovanou prohlídku výstavy „Kde bydlí loutky o Vánocích?“. Na konci doby postní jsme se v kostele Proměnění Páně dozvěděli zajímavé informace o postním plátně. Výtvarný workshop pro nás byl připravený v galerii Okraje a prožitkový v Galerii 140 k výstavě „Obrázky na útěku“. S Adélou Slachovou jsme prožili skvělou hudební dílnu.

Nedílnou součástí života Orbisky jsou bezesporu ozdravné pobyty. Čas zimního (Školy na horách) nám letos přál. Sněhu bylo dostatek, nadšení a odvaha lyžařů na vysoké úrovni, pokroky viditelné, radost velká. Na Velkém Javoru se nám líbí!

Báječný čas jsme si prožili spolu s prvňáky také na letním pobytu v Borotíně. Věnovali jsme se tématu včel z mnoha úhlů, prozkoumali jsme zříceninu hradu a pomocí detektoru kovu jsme našli zajímavé artefakty. Užívali jsme si skvělá hřiště a sportoviště, výjimečnou péči o naše žaludky, louky a lesy, vůně a ptáčí zpěv, bohatství přírody, a hlavně možnost být spolu.

ROČENKA: ŠKOLNÍ ROK 2024/25

3. TŘÍDA

Třídní učitelka:
Mgr. Denisa Tichá

Asistent pedagoga:
Mgr. Magdaléna Matýsková
Ing. Markéta Pavelková

Žáci:

Camaňo Amélia Lukrécia	Németh Xaver Josef
Cichowska Evelína	Ryslová Kateřina
Dušková Dorota	Řezáč Šimon
Faktor Jáchym František	Simonová Ema
Hušek Kryštof	Sochor Jaromír
Kašparová Ema	Weeks Sofie
Klíma Albert	
Koukalová Magdaléna	
Matoušek Filip	
Míka Vojtěch	

Za celý rok jsme toho tolik prožili a tolik se naučili, že vybíráme jen pár vzpomínek.

- ▶ V září jsme na školním dvoře shlédli divadelní představení Kvak a Žbluňk, ve kterém hraje naše paní učitelka. Navštívili jsme knihovnu a zúčastnili se preventivního programu Jak na kyberšikanu.
- ▶ V říjnu nás navštívila zpěvačka Adela Slash a seznámila nás s netradičními hudebními nástroji. Pracovali jsme na projektu Voda je vzácný poklad. Užili jsme si nejen práci na vlastním meandrovém toku, ale svými znalostmi nás obohatili i žáci druhého stupně. Spolupráci napříč třídami jsme si vyzkoušeli i při projektu Přírodní školy. V tábořském kině Svět jsme viděli krátké filmy o záchraně naší planety.
- ▶ V listopadu nám Divadlo u plotny připomnělo, jak správně třídit odpad.
- ▶ V prosinci jsme se s chutí vrhli do rukodělných činností, abychom měli dostatek zboží na náš Adventní jarmark.
- ▶ V Blatském muzeu v Soběslavi jsme obdivovali výstavu loutek a sami si i jednu vyrobili.
- ▶ V lednu jsme se věnovali vlastním referátům, snažili jsme se osvojit si základy hodnocení výkonu svého i ostatních. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací z různých oblastí.
- ▶ V březnu jsme byli v Praze a v našem oblíbeném Minoru
- ▶ V dubnu za námi do tábořského divadla přijel Spejbl a Hurvínek. Asistentka Markéta nám připravila velikonoční šifru, kterou jsme luštili v celé budově školy.
- ▶ V květnu jsme viděli Postní plátno a věnovali se anatomii živočichů. Zaujala nás pitva ještěrky zelené a slepýše křehkého.
- ▶ Červen byl báječný díky pobytu v táboře Kalich u Kamenice nad Lipou. Veslovali jsme na lodkách, lezli do výšek, vyráběli krasohledy, putovali do přírody a hráli zábavné hry.
- ▶ Celý školní rok jsme se seznamovali s novým učivem, posilovali znalosti již osvojené a o všech informacích se snažili kriticky přemýšlet.
- ▶ Naše učitelka říká, že jsme vážně borci, co se týče psaní. Někdy nás štve, že nás k tomu pořád nutí, ale asi to vážně má nějaké výsledky. Naše slohové práce prý vypadají jako z páté třídy. Ahóoj!

4. TŘÍDA

Třídní učitel:

Mgr. et Mgr. Václav Schwammenhöfer

Žáci:

Dušek Ondřej

Dušková Terezie

Hrušková Beáta

Koukalová Eliška

Kramář František

Kratochvílová Eva

Mishyn Matvii

Nádvorník Josef

Pechušková Mia

Příkryl Tomáš

Rezek Šimon

Sázel Daniel Tadeáš

Strnad Šimon

Šedivý Antonín

Zrzavecká Růžena

ROČENKA: ŠKOLNÍ ROK 2024/25

V naší třídě je nás patnáct – šest dívek a devět kluků. Jsme různorodá, ale pevně semknutá parta.

Máme se rádi, držíme při sobě a každý z nás přispívá k tomu, aby nám bylo ve třídě dobře. Jsme vedeni k samostatnosti – každý má během týdne nějaký úkol. Někdo pomáhá panu učiteli, jiný hlídá pořádek v šatně nebo připravuje pomůcky do hodin. Nejvíc nás baví výtvarná výchova, informatika a pracovní činnosti, kde můžeme vymýšlet vlastní nápady a projekty.

Jednou z našich největších předností je hudba. Jsme opravdu muzikální třída – skoro by se dalo říct, že máme vlastní orchestr. Na klavír a flétnu hraje Terezie Dušková, housle bravurně ovládá Fanda Kramář, na bicí bubnuje Matvii Mishyn. Kytaristů máme víc – hraje na ni Jožka Nádvorník, Šimon Strnad i Mia Pechušková, která navíc ztvárnila lišku v našem divadelním představení. Evička Kratochvílová hraje na klasickou kytaru, Ondra Dušek na baskytaru, Šimon Rezek na ukelele a Tomáš Příkryl se nedávno pustil do kláves.

Všechny tyto talenty jsme mohli předvést v naší hudebně-divadelní operetce **Budulíněk** od Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře. Hlavní roli **Budulínka** ztvárnil Jožka, lišku zahrála Mia, babičku hrála Beátka a dědečka Toniček. V roli vypravěčů zpívali Fanda a Tadeášek. Ve sboru krásně zpívala Eliška, Tomík, Růženka a Evička. Uvaděče a moderátora ztvárnil Tomík – galantně a s přehledem. Ondra doprovázel na baskytaru, Šimon Rezek na ukelele, Šimon Strnad se svým tatínkem Alešem hráli na kytary, Matěj na bicí a Tereza na flétnu. Na klavír nás doprovázel pan učitel a techniku skvěle zvládl pan vychovatel Lukáš Berka. Představení se povedlo, přišlo hodně rodičů i prarodičů a podařilo se vybrat peníze, které jsme využili na školní výlet.

Ten se konal od 9. do 13. června v Českých Budějovicích. Spali jsme ve stanech na faře u kostela sv. Cyrila a Metoděje v Suchém Vrbném. Aleš Strnad a Lukáš Berka pro nás připravili spoustu sportovních aktivit – jízdu na kolech, výšlap na horu Kleť se sjezdem na koloběžkách, rafting po Vltavě do Českého Krumlova, lezení na horolezecké stěně i koupání. Byl to parádní týden plný zážitků.

Během školního roku jsme navíc absolvovali **lyžařský kurz**, který pravidelně vede pan ředitel Karel Dušek. Věnoval se nám s trpělivostí a pomohl nám zlepšit se v lyžování. Také jsme navštěvovali divadla – **Minor v Praze** a **divadlo Oskara Nedbala v Táboře**, kde jsme viděli krásná představení. Dvakrát do roka chodíme do **Rolničky v Táboře**, denního stacionáře pro hendikepované. Pomáhá nám s tím paní Jarmila Kramářová, maminka Fandy. V Rolničce zpíváme, hrajeme na nástroje nebo připravujeme tvořivé dílny – snažíme se lidem udělat radost. Jako církevní škola jsme se také zapojili do přípravy **adventní a velikonoční mše svaté** – a pro nás to byly důležité a slavnostní chvíle.

Na závěr bychom chtěli **poděkovat všem rodičům, prarodičům, panu učiteli, panu řediteli, Alešovi Strnadovi, Lukášovi Berkovi a dalším**, kteří nám věnují čas, energii a podporu. Bez vás bychom to nezvládli!

Loučí se s vámi 4. třída CZŠ Orbis-Pictus – třída, která ví, jaké to je být spolu, pracovat, pomáhat si, a taky si to pořádně užít.

ROČENKA: ŠKOLNÍ ROK 2024/25

5. TŘÍDA

Třídní učitelka:

Mgr. et BcA. Pavla Weinzettel

Asistent pedagoga:

Ing. Jeny Burdová

Žáci:

Cichowska Rosalie	Nekorjaková Ema
Faktor Vavřinec Jan	Němec Matouš
Fohl Vratislav	Průšová Vilemína Emilie
Hniličková Anežka	Sedlák Petr
Hochman Antonín	Veger Václav
Horváthová Eliša	Vocílka Tomáš
Chvojka Pavel	
Jastrow David	
Klecandová Jolana	
Kroužek Antonín	

PÁTÁCI

V tomto roce jsme toho zažili tolik, že zachytit vše do několika řádků je téměř nemožné.

Strávili jsme mnoho chvil ve škole, ale nejraději vzpomínáme na okamžiky, které jsme prožili mimo školní lavice, za jejími zdi.

Školní rok jsme zahájili pěším výletem do Vlčího dolu a koupáním na venkovním koupališti. Sportovní výzvy jsme zdolávali ve Wall Clubu, bruslili jsme na Jordáně, lyžovali na Javoru a s chutí hráli fotbal. Své vědomosti jsme prohloubili během návštěvy českobudějovické vodárny i ve Štefánikově hvězdárně.

Mnohokrát jsme také vyrazili za kulturou. Zapojili jsme se do výtvarných i literárních dílen, ve třídě jsme živě diskutovali se spisovatelkou Petrou Soukupovou. Nezapomenutelné zážitky jsme si odvezli z představení v pražském Minoru i z táborského DONu. Navštívili jsme také výstavu loutek a divadelních kulis Maringotka v Soběslavi.

I pátáci umí naslouchat příběhům, které je důležité znát. Ticho plné soustředění provázelo naši účast na projektech o soudobých dějinách – o Heydrichiádě, o příběhu Jana Palacha a při návštěvě zmizelých sudetských vesnic během letního cykloputování.

Vrcholným zážitkem byl cyklovýlet do Chlumu u Třeboně, který na konci školního roku prověřil nejen naši vytrvalost, ale i to, že umíme táhnout za jeden provaz, zažít společně spoustu legrace a dobrodružství. Za tento rok jsme možná vyrostli o několik centimetrů, ale především jsme vyrostli jako kolektiv. Loučíme se s pátou třídou, ale krásné vzpomínky si s sebou ponese dál.

Básničky od žáků 5. třídy:

Vávra a Václav

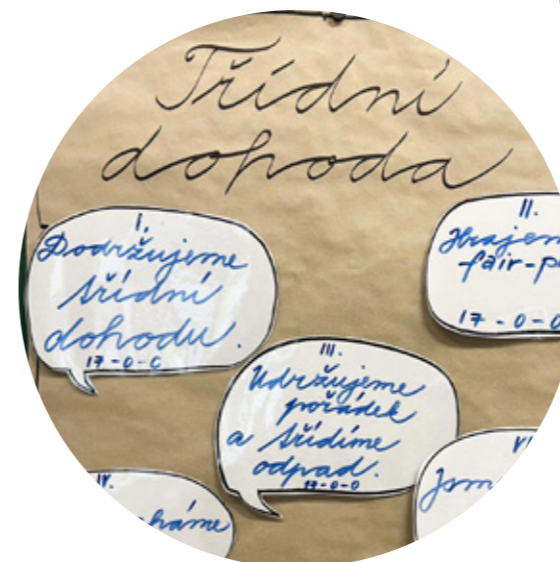
Mučí nás velice ráda, matika ji napomáhá.
Díky ní jsme v učení lepší, a ona díky nám hezčí.
Na kole je vážně dobrá, je ohebná jak kobra.
Pozdrav slunci nás odrovná, píchne gumu, v tom je dobrá.
Na konci týdne má vždy z nás, naprosto vykřičený hlas.
Naučila se kopat do míče, jako hlína do rýče.
Poznámky nám dává nerada, i když nás řeší celá porada.
Prý nemá žádné kamarády, ale my jí máme rádi.

Eliša

Ráno vstanu, prokřupu hlavu, pak si uvědomím, že do školy zas běžím.
První koho vidím Vašek – už od rána tu sedí.
Potom taky žába jedna, výborné svačiny, třeba z tlačanky Jola má.
Pak taky Emička, trápí se z matiky, bolí ji hlavička.
Pak taky Anežka, má hrozně jemný hlas a taky rovný vlas.
Vilemína, ta naše blondýna.
Rosa je vždy roztomilá, z penálu ti půjčí pera.
Eliša bývá naštvaná, ale zato pomáhá.
Vávra mistr vlastivědy, jdou mu jistě všechny vědy.
Petr Einstein opozdilec, na matiku je to borec.
Tonda Pavlín oblíbenec, zmrzlinu od něj máš za darec.
Dlouhovlasý Vratislav s Tondou Kroužkem brainrot připravuje rád.
Pavel, David, to je dvojka, hrajou fotbal jako chvojka.
A Tomáš nakupuje z Temu, rád se přizná k tomu.
Pavla nerada pětky dává, ale co naplat, to jsou pravidla.
Jeny ráda nakupuje, tyčkami nás zaplavuje.

Rosa

Pátá třída to je věc, u flašky je vždy pokec.
Na obloze planety levitují, v planetáriu se všichni zabavují.
Ve wallclubu všichni lezou, ne všichni na konec dolezou.
Na horách lyžujem o 106, na pokoji děláme, že jsme unaveni už v šest.
Když na letní pobyt jedem, vlakem se svezem, hrajeme na vraha, Áža všechny zabije, ale stejně hodná je.
Fotbal sice všechny baví, ale pozor! hned unaví.
Zmrzlina u vláčku chutná všem, zato všichni zkrachujem.

6. TŘÍDA

2024 - 2025

Třídní učitelka:
Mgr. Zuzana Hejná

Žáci:
Barvínek Matěj
Donátová Nikola
Habart Štěpán
Hušáková Veronika
Kramářová Edita
Klíma Matouš
Leiblová Marie
Machanderová Adina
Malecha Kryštof
Míková Dorota
Nádvořnicková Klára
Nápravová Jana
Németh Oskar
Opoka Jonáš Roderick
Sovadina Šimon
Škrdlová Eva

Uhlíř Jan
Zrzavecká Marie
Zrzavecký Richard

ROČENKA: ŠKOLNÍ ROK 2024/25

Třídní učitelka Zuzka

...Tak jací asi budou? Můj první rok v roli třídní učitelky. Přemýšlím před vstupem do šesté třídy první školní den. Otvírám dveře, za kterými na mě čeká 18 párů očí. Někteří na mě hledí s napětím, možná se strachem, jiní nasadili univerzální úsměv ala sympaták, ostatní klasický poker face.

A typický školní kolotoč začal. Přes počáteční strach z druhého stupně jsme se rychle přehoupli. Děti si pomalu zvykaly třeba na nové spolužačky Janu a Adinu, na mě a mé svérázné vedení :-), na trochu jiné – druhostupňové uspořádání a tempo. Během roku nám odešla Edita, nahradil ji Matěj. Učením, společnými zážitky i vztahy jsme se prokousávali statečně a myslím si, že se z nás vyklubal slušný kolektiv. Společně jsme lovili zážitky na akcích mimo školu, jako například na horách či na letním putování z Prahy do Tábora, na výjezdech do divadel, či iQLANDIE, při uklízení meandrů řeky Lužnice, společném pečení buřtů, blbnutí na tobogánu, ale i v hodinách tělocviku nebo angličtiny. Zažili jsme spousty legrace, ale také vážné okamžiky. Se vším jsme si poradili a na sedmou třídu jsme zvědaví :-).

Šestáci, a jaký byl školní rok 2024/2025 pro vás?

Mařenka

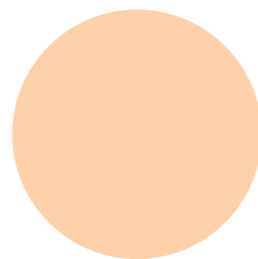
Tenhle školní rok byl opravdu zajímavý. Hned na začátku září k nám přiletěl strašlivý drak a chtěl si odnést princeznu. Vzhledem k tomu, že tam žádnou nenašel, umřel hladem. Ostatně, neměli jsme ani udatného prince, co by ji mohl zachránit, jak to bývá v pohádkách. Ale tohle přece není pohádka, takže zpět k realitě. Například jsme letos měli na výběr, kdo chce na jaký letní pobyt. 1. varianta: náročný a strašně dlouhý pochod z Prahy, kde se šlo přes hory, přes doly, mé zlaté parohy...2. byla možnost jet na kole na Šumavu a za 3. se jelo do Krumlova. Žádnou princeznu ani draka jsme sice nepotkali, ale za to jsme byli na zámku, kde žijí medvědi a pak jsme šli do barokního divadla. Takže závěrem bych řekla, že jsme měli letní pobyty krásné i bez draků a princezen.

Štěpán

Šestá třída je fajn, myslím si, že máme dobrý kolektiv. Na škole jsou dobří učitelé, obzvláště naše třídní, ale je mi líto, že odchází Roman. A jsem rád, že každý rok jezdíme na hory a letní pobyty, protože se seznámíš s novými lidmi. Celý školní rok byl dobrý – až na moje vysvědčení :-).

Matěj

Zlobíme, jak to jde, potají vtip a smích jsou tu všude kolem, to nás drží při síle. Tahle škola není nuda, to je jasné. I když mučírna, je to naše místo krásné.

ROČENKA: ŠKOLNÍ ROK 2024/25

7. TŘÍDA

Třídní učitelka:
Mgr. Jana Kupsová

Asistent pedagoga:
Pavla Tichá

Žáci:
Formánková Helena Strnad Vojtěch
Holešovská Vanesa Šedivý Ladislav
Hušek Mikuláš Vlček Teodor
Jastrow Lukas Jan
Klecanda Vojtěch
Koukal Mikuláš
Kubín Mikuláš
Plachý Štěpán
Pousková Eliška
Řezáč Tobiáš

A co nás bavilo a jaké jsou zážitky z letošního roku? Napsali žáci sedmé třídy:

Divadlo Minor bylo nejlepší, představení Černý partyzán bylo zajímavé a vtipné. Také se mi líbil zámek a divadlo v Českém Krumlově.

Eliška P.

Podle mě celý rok byl vcelku dobrý zážitek, ale některé jsou určitě lepší než ty ostatní. Zde je pár příkladů... Mé oblíbené jsou Diskopárky, večer byla skvělá atmosféra. Dál si vzpomínám, když pan ředitel přinesl na hodinu fyziky rtuť v malé ampulce a řekl: „Rtuť je jedovatá a tuhle ampulku nikdo neotevře.“ Po dvou minutách Štěpán vykřikl: „Pane řediteli, já jsem to vylil!“

Mikuláš H.

Štěpovo kamikadze na letním pobytu na kolech. „Já mám dobré kotoučové brzdy!“ řekl Štěpa, rozjel se z kopce mým směrem, narazil do kamene u cesty a strašně se smál...

Mikuláš K.

Naučil jsem se kreslit geometrické tvary.

Vojta S.

8. TŘÍDA

Třídní učitelka:

Mgr. Barbora Navrátilová

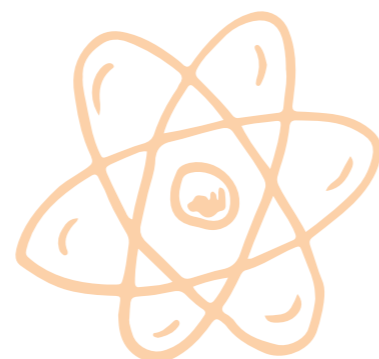
Asistent pedagoga:

Olha Mishyna

Žáci:

Borkovec Adam
Hniličková Johana
Hochman Jiří
Králová Anežka
Kunc Lukáš
Leibl Antonín
Míková Barbora
Mitusová Antonina
Molodets Mariia
Nádvorníková Anežka
Padrtka Michal
Plachá Vendula

Rezek Antonín
Slámová Magdaléna
Škrdle Adam
Veger Ondřej

Letos nám mírně proídla třída. Bára Míkú, Zorka Fohlů a Jenda Sedlák nám odešli na francouzské gymnázium. Dále odešla Johanka Horváthů a Bartoš Faktor do domácího vzdělávání. A během podzimu odešla ještě Vendulka Plachá. Všichni nám moc chybí, ale přejeme jim vše dobré v novém studiu. Zároveň nám přišli 3 noví žáci, a to Vítek Špulák, Lukáš Kunc a Mariia Molodets. Během roku jsme podnikli spoustu zajímavých aktivit a výletů či projektů. Třída se klasicky zúčastnila „Školy na horách“ v Herlíkovicích a v červnu se konaly letní ozdravné pobyty.

14. – 15. 10. Projektový den „Voda a její význam v krajině“

V pondělí 14. 10. 2024 a v úterý 15. 10. 2024 proběhl v naší škole projekt „Voda a její význam v krajině“. Cílem projektového dne bylo seznámit se s rostlinami a živočichy, kteří žijí přímo ve vodě nebo v její blízkosti. Dvě skupiny pozorovaly prostředí řeky Lužnice, navštívily čističku odpadních vod, odebíraly vzorky z pramene Eleonora. Také na svazích řeky Lužnice zkoušely účinky vodní eroze. Další skupina prozkoumávala okolí rybníka Komory na Sídlišti nad Lužnicí a poslední skupina zaměřila k Jordánu. V rámci odpoledního vyučování jsme získané poznatky zpracovávali na poster. V úterý jsme své poznatky z pozorování prezentovali dalším skupinám. Docela nás to bavilo, ale v čističce odpadních vod to bylo úmorné, protože to tam zapáchalo. Ve škole jsme ještě zkoumali vodu pod mikroskopem a živočichy, které jsme našli u vody, nebo ve vodě, a také jsme měřili pH vody.

6. 11. účast třídy na projektu „Výživa a její environmentální dopad“, ve spolupráci s Táborským soukromým gymnáziem

Dne 6. 11. jsme vyrazili na Táborské soukromé gymnázium s připravenými prezentacemi na témata GMO a jejich environmentální dopad. Sešlo se zde více škol, které také prezentovaly své práce týkající se životního prostředí a stravy. V průběhu projektu jsme měli možnost vyzkoušet si několik pokusů v laboratořích, kde nás po celou dobu provázeli naši vrstevníci z gymnázia. Naše prezentace sklídily potlesk a obdiv, a my se s dobrým pocitem vrátili zpět do školy.

iQLANDIA Liberec

7. 1. jsme zavítali celý 2. stupeň do iQLANDIE v Liberci. Vyzkoušeli jsme si například, kolik decibelů je schopný člověk zakřičet v odhlučněné místnosti, jak vzniká optický klam, stav beztlíže, rozpoznání různých bylin podle vůně a spoustu dalšího.

Zimní ozdravný pobyt v Herlíkovicích

Tento rok jsme zřejmě naposledy jeli na lyžák do Herlíkovic v Krkonoších. Každý den jsme lyžovali minimálně 3 hodiny, obědy jsme měli v ceně s ubytováním, ale cena za všechno jako v Rakousku a služby jako v Rusku! Nicméně celkově jsme si to moc užili a lyžování bylo na Krkonoše příjemné. Jeden den jsme si vyrazili i na menší výlet do nejbližšího bazénu, abychom se zregenerovali.

Divadlo Minor – Černý partyzán

V úterý 25. 3. jsme jeli vlakem do divadla Minor na představení Černý partyzán. Představení bylo podle skutečného příběhu romského hrdiny Josefa Serinka. Josef Serinek byl český Rom, za války používal krycí jméno Černý. Jako voják bojoval v 1. sv. válce, ve 2. sv. válce byl vězněn v koncentračním táboře v Letech odkud uprchl a zapojil se do protinacistického odboje. Později se stal partyzánským velitelem, jeho oddíl působil na Vysočině. Po představení měla následovat diskuze, ale jelikož bylo představení dlouhé, diskuze se zrušila. To nám bylo líto, a čas, který nám zbyl, jsme využili na oběd a k návštěvě Národního muzea. Divadlo se nám líbilo, protože bylo hezky zpracované jak hudebně, tak vizuálně. Divadlo bylo smutné, ale vtipné. Po všech zážitcích jsme se opět vrátili domů vlakem.

3. 6. – 6. 6. Letní ozdravné pobyty Cyklo výprava po Šumavě:

První den v 6.15 jsme měli sraz na vlakovém nádraží s koly a věcmi, které jsme poté naložili do nákladního vozidla a o 30 minut později jsme už byli na cestě směr Kubova Huť. Tam jsme přesešli na kola a jeli směr Kvilda, což bylo asi 21 km. Po cestě jsme se zastavili u Chalupské slati, kde jsme se podívali mj. do místního infocentra. Pak jsme pokračovali rovnou na Kvildu. Po cestě jsme trochu zmokli. Večer po večeri jsme šli na místní hřiště, kde jsme si užili plno legrace. Druhý den jsme se vypravili k pramenům Vltavy, přes Černou horu směr na Modravu. Třetí den jsme vyrazili do národního parku Neuschönau. Ten den bylo konečně hezky a teplo. Jeli jsme přes Bučinu, kde jsme viděli pozůstatky tzv. Železné opony. Čtvrtý den jsme vyjeli na Poledník, přes Trájezerní slať. Menší skupinka se podívala ještě na Prášílské jezero a vracela se podél Vchynicko-tetovského kanálu. Zbytek výpravy se z Poledníku vracel zpět stejnou cestou, čímž si cestu zkrátil z 57 km na 45 km. Pátý den jsme na kolech jeli do Stožce a odtud zas vlakem do Tábora.

Pasování na devátáky

Dne 23. 6. jsme byli pasováni na devátáky. Začalo to hledáním červených papírků s otázkami z různých odvětví. Některé jsme odpověděli správně a za ty špatně zodpovězené jsme dostali trest. Trestem bylo obléknout si nějaké vtipné oblečení. Poté jsme se museli vypravit do města a objednat si pizzu. I když jsme se všichni cítili trapně, tak jsme si to vtipně užili, a dokonce se s námi zasmálo i pár kolemdoucích.

9. TŘÍDA

Třídní učitelka:

Mgr. Vladislava Skůpová

Asistent pedagoga:

Šárka Lyčková

Žáci:

Baker Thomas Edward
Bartáček Adam
Hušek Amélie
Jirků Jan
Mašková Natálie
Matěcha Matouš
Pavlásková Bohuslava
Sychová Anna Marie
Šimek Albert
Štěpán Patrik
Voříšek Kris
Voříšek Sam

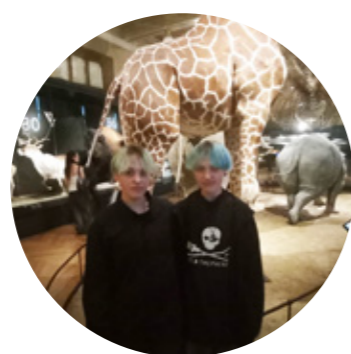

Na začátku školního roku nás přivítala nově zrekonstruovaná třída. Bylo to pro nás milé překvapení. Třída byla prosvětlená, zvětšil se nám zde prostor ubouráním části jedné příčky. Zlatým hřebem pro nás byla interaktivní tabule. Třidu jsme si dozdobili květinami. Příjemný pro nás byl i výhled na školní zahradu.

- ▶ Při slavnostním zahájení školního roku v kostele jsme předávali prvňáčkům na uvítanou drobné dárky. Mnozí z nás zavzpomínali na svůj začátek školní docházky.
- ▶ V září jsme se zúčastnili bohatého programu v rámci Tabooku. Nejvíce nás zaujala návštěva tetovacího studia.
- ▶ Hezky jsme si užili Mikulášskou besídku. Tento rok nám byla svěřena organizace celé akce. Nachystali jsme pro mladší spolužáky balíčky s dobrotami. Natrénovali jsme zpěv písně z pohádky Anděl Páně. A pak už přišel slavnostní den. Ráno jsme se oblékli do předem připravených andělských kostýmů. Pan ředitel nám dělal Mikuláše. Za zpěvu písně jsme vcházeli do jednotlivých tříd. Děti nám recitovaly básničky a zpívaly hezké písničky. Odměnou jim byl balíček. Potěšilo nás, že jsme mohli udělat radost mladším spolužákům. Sklidili jsme velký úspěch u dětí i učitelů.
- ▶ V lednu jsme měli možnost navštívit iQLANDII v Liberci. Je bezva, že v dnešní době existují centra, kde se zábavnou formou můžeme dozvědět mnoho nového.
- ▶ Někteří žáci se zúčastnili zimního lyžařského pobytu v Herlíkovicích. Sněhu na horách moc nebylo, ale sjezdovky byly dobře upravené, takže jsme si lyžování i jízdu na snowboardu báječně užili. Večery jsme trávili ve společenské místnosti, každá třída si připravila program na jeden večer. Zimní ozdravný pobyt přispěl k většímu sblížení mezi žáky z druhého stupně.
- ▶ Po zimních radovánkách nás čekala zvýšená příprava na přijímací zkoušky. Věnovali jsme tomu hodně času a úsilí, což se vyplatilo. Máme všichni velkou radost z přijetí na střední školu.

- ▶ Po přijímacích zkouškách jsme se vypravili do Prahy. Prohlédli jsme si expozice v Národním muzeu a v Minoru jsme zhlédli divadelní představení Černý partyzán. Tato inscenace vznikla podle skutečného příběhu romského hrdiny Josefa Serinka. Ten jako voják bojoval v 1. i 2. světové válce. Byl vězněn v koncentračním táboře v Letech, odkud uprchl. Zapojil se do protinacistického odboje, stal se partyzánským velitelem. Divadelní představení nám umožnilo vnímat historii prostřednictvím osudu konkrétního člověka.
- ▶ V závěru školního roku jsme se těšili na letní ozdravný pobyt. Tentokrát nás čekalo putování z Prahy do Tábora. V pondělí ráno jsme se vlakem dopravili do Prahy. Naše cesta započala na Vyšehradě, postupovali jsme podél řeky Vltavy. Bylo to příjemné, procházeli jsme hezkou krajinou a povídali jsme si. Druhý den nás čekal náročný terén podél řeky Sázavy, stále jsme ještě měli dostatek energie, takže jsme 25 km hravě zdolali. Ve středu přišla krize. Před námi byl nejdelší úsek cesty. Nohy už nás začínaly bolet, ale vytrvali jsme. Odměnou pro nás bylo příjemné ubytování na faře ve Voticích. Večer jsme si užili u táboráku. Ve čtvrtek jsme s novým elánem vyrazili na další úsek cesty. Musíme přiznat, že mnozí z nás v pátek už netrpělivě vyhlíželi Tábor. Důležité je, že dobrá nálada nás neopouštěla, vzájemně jsme se podporovali. Do cíle jsme došli všichni. Potěšilo nás, že jsme takto dlouhou cestu zvládli.
- ▶ Někteří z nás pracovali na projektu Putování za Rožmberky. Zabývali jsme se historií rodu Rožmberků. Zaměřili jsme se na pověsti spojené s tímto rodem, rodový erb a na šlechtické sídlo v Českém Krumlově. Součástí projektu byla návštěva Českého Krumlova. Na zámku jsme si prohlédli renesanční pokoje, barokní divadlo, letohrádek a zahradu. Načerpali jsme nové informace a zakusili atmosféru šlechtického sídla. V Českém Krumlově se nám moc líbilo.
- ▶ V rámci pasování na devátáky jsme předali štafetu osmákům.
- ▶ Devět let uteklo jako voda. Chtěli bychom poděkovat za vše dobré, co jsme na této škole prožili. A nyní už musíme jít dál.

Ahoj, jmenuji se Thomas Edward Baker

Kdo jsme? Jsme parta devátáků, která prošla devíti lety školní docházky, od prvních písmenek až po přijímačky na střední. Byly to roky plné smíchu, poštuchování, přestávek, testů, svačín, exkurzí, zážitků, ale hlavně přátelství, které si poneseme celý život.

*Nejlepší zážitky - školní výlet do ZOO Dvůr Králové a lyžák v 9. třídě.
Co říkáme na rozloučenou?*

Někteří jdeme na gympl, jiní na učňák, někdo na zdrávku. Každý máme jiné plány, ale jedno máme společné – devět let na základce nás spojilo. Budeme si navždy pamatovat tu naši třídu. Ať už se rozprchneme kamkoliv, vždy budeme devátáci 2025.

Díky všem učitelům za trpělivost (občas velkou) a za to, že nás připravili na další cestu.

Tomáš

Ahoj, jmenuji se Adam Bartáček.

Na této škole jsem už 9 let. Zažil jsem zde spoustu veselých, ale i smutných chvil. Nejvíce těch veselých jsem prožil na pobytech a různých výletech. Nejlepší pobyt byl v 8. třídě v ZOO Dvůr Králové. Hodně jsme se tam toho dozvěděli, zároveň se i super pobavili. Na tuto školu budu vždy vzpomínat jenom v dobrém. DĚKUJI.

Adam

Ahoj, jmenuji se Amélie Hušek.

Do Orbisky chodím od 1. třídy. Přestože někteří spolužáci nastoupili až na druhý stupeň, měli jsme dostatek času se vzájemně poznat. Myslím, že se všichni tak nějak naučili spolu vycházet, to je to nejvíc, co nás škola mohla naučit.

Celým školním rokem nás devátáky provázela náročná příprava na přijímací zkoušky, ale zároveň jsme zažili hodně zábavy.

Myslím si, že dobrá rada pro budoucí devátáky je, aby se hodně snažili, hlavně v českém jazyce a matematice. Paní učitelky s vámi mají trpělivost, přestože to je i pro ně náročné období. Zažijete velký stres, ale také zaslouženou úlevu.

Jsem vděčná za vše, co jsem tu prožila, zároveň se těším, až se posunu zase o kousek dál.

Amálka

Ahoj, jmenuji se Jan Jirků.

Do Orbisky chodím od 1. třídy. Devět let uteklo jako nic a teď stojíme na konci jedné kapitoly. Je to zvláštní pocit. Někteří z nás se znali od první třídy, jiní se přidali později, ale nakonec jsme se stali něčím víc než jen třídou. Byli jsme parta. Občas hlučná, občas líná, ale vždycky nějak svá. Vzpomínám na náš letní pobyt ve Dvoře Králové. Byla to velká sranda a velice jsem si to užil a všichni na to budeme dobře vzpomínat.

Rád bych chtěl poděkovat všem učitelům za to, že se k nám chovali chápavě a všechno se nám snažili dobře vysvětlit. Nyní už se ale musíme posunout dál a jít na střední školu.

Honza

Ahoj, moje jméno je Matouš Matěcha.

Přišel jsem na Orbis - Pictus do 8. třídy společně s Patrikem.

Děkuji všem učitelům, kteří mě připravovali na přijímací zkoušky, i všem ostatním pedagogům. Děkuji za vše, co jste mě naučili, i za to, že jste se k nám hezky chovali. Byla to trnitá cesta plná smíchu, učení, zkoušení, někdy i nervů.

Nezapomenu na letošní rok se všemi akcemi, které jsme podnikli na Orbisce i mimo ni. S Lukášem jsme trénovali každou středu na basketbalový turnaj. Všichni jsme se kvůli němu snažili. Za to mu nejvíc děkuju, že mi ukázal, jak se basket hraje. Nejraději budu vzpomínat na všechny pobyty, kde jsme se se všemi sblížili a začlenili se do kolektivu. Od sblížení v osmičce s minulými deváťáky až po letošní pobyty v devítce, kde jsem lépe poznal osmáky, sedmáky i šestáky.

Doufám, že učitelům a nižším ročníkům zůstane na naši třídu víc dobrých vzpomínek než těch špatných. Naše třída možná nebyla bezproblémová, ale na ty rošťáky budeme vzpomínat nejdýl.

Matouš

Ahoj, jmenuji se Bohunka Pavlásková.

Na Orbisku jsem přišla do 6. třídy společně s Aničkou. Naučila jsem se zde mnoho zajímavých věcí. Líbí se mi, že jsme měli hodně příležitostí více se poznat se spolužáky i z jiných tříd. Bavily mě hlavně školní výlety. V 8. třídě jsme například byli necelý týden v ZOO Dvůr Králové, což bylo bezva. Každý rok se jezdí na hory, kde se hodně lyžuje i snowboarduje. Zábavný tam bývá i večerní program.

Jsem ráda, že jsem mohla v této škole prožít část svého života. Chci vám všem za to poděkovat.

Bohunka

Ahoj, jmenuji se Albert Šimek.

Na tuto školu jsem nastoupil na začátku sedmé třídy. Měl jsem obavy – nová škola, noví lidé, já nejsem zrovna člověk, co se v takových situacích cítí dobře. Moje předchozí škola byla mnohem větší a rušnější. Já sám jsem dost citlivý na prostředí i lidí kolem sebe, a tak jsem se tam necítil úplně dobře.

Tady to bylo o něco klidnější. Škola je menší, ve třídě nás bylo málo, to mi pomohlo se rychleji zorientovat. Vlastně jsem se po čase ani neměl čeho bát, protože když znáte skoro všechny, vše působí méně stresově. Atmosféra ve třídě byla občas trochu živá. Učitelé byli ochotní pomoci, když bylo potřeba.

Nemám žádnou konkrétní oblíbenou vzpomínku, spíš spoustu drobných momentů, které se postupně spojily do celku.

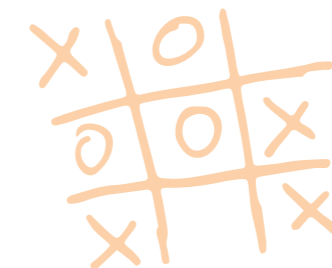
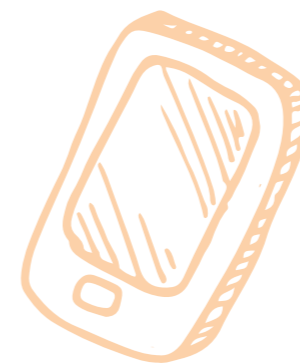
Albert

Ahoj, jmenuji se Natálka Mašková.

Na škole jsou nejlepší prázdniny.

Natálka

Ahoj, jmenuji se Sam Voříšek.

I když strávil jsem tu pouze čtyři roky, tuhle školu si navždy ponesu v srdci. Milými lidmi byl jsem obklopený, každý den tady byl plný potěšení. Ochotní učitelé a fajn spolužáci, měli jsme tu bezvadnou spolupráci. Přes všechny společné výlety a zdařilé akce, všichni teď míříme jinými cestami. Na sebe ale nezapomeneme, vděk a vzpomínky si v srdcích ponese. Snad se nám všem bude nadále dařit a někdy znovu najdeme čas se spatřit.

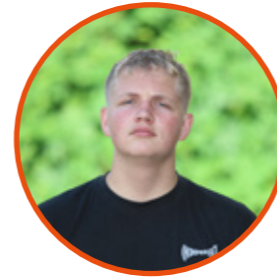
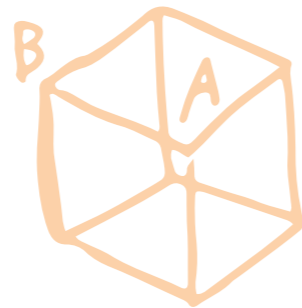
Sam

Ahoj, jmenuji se Kris Voříšek.

Zajímalo by vás, s čím z této školy odcházím? Tak si to pojďme vzít od úplného začátku. Do Orbisky jsem nastoupil až na druhý stupeň do šesté třídy. Všichni byli milí a ambiciózní, na adaptačním pobytu jsem se se všemi více seznámil a jako každý výlet se školou jsem si to moc užil. A teď...za ty čtyři roky mi v hlavě navždy zůstanou výlety do Prahy, které ve mně probudily cit pro kulturu a cestování a doprovázely mě zábavou a smíchem. Tato škola je velmi přátelská a rodinná, učitelé jsou fajn a rádi pomohou. Je to tu menší, ale útulné. Já jsem sem nastoupil jako dítě a odcházím jako vyrovnaný a cílevědomý člověk, tak si nezapomeňte věřit a jít si za svými sny, nepotlačujte své talenty a rozhodně věnujte čas svým zálibám – hlavně buďte sami sebou. Základní škola není navždy, ale vzpomínky jsou. A na ty plné smíchu a zábavy nikdy nejde zapomenout.

Kris

Ahoj, jmenuji se Patrik Štěpán.

Církevní základní školu Orbis - Pictus jsem začal navštěvovat až od osmé třídy z důvodu nespokojenosti na své dosavadní základní škole.

Mohu říct, že to bylo jedno z nejlepších rozhodnutí. Přístup učitelů je naprosto odlišný, učitelé jsou skvělí, včetně ředitele školy.

Moc se mi líbily výlety. Například 17. listopadu jsme jeli do Prahy a zde jsme měli výklad o celé události sametové revoluce od bezvadné průvodkyně, se kterou jsme prošli všechna zajímavá místa.

Velmi oceňuji výlet v deváté třídě, kdy jsme šli pěšky z Prahy do Tábora. Tento výlet jsme si naplno užili. Vychovatel Lukáš je prostě borec, který nikdy nezklame. Zázemí ve škole je perfektní a oceňuji společná setkávání se všemi spolužáky, vytváří to ve škole velmi dobrou atmosféru.

Za dobu dvou let jsem nezažil nespravedlnost a jediné, co bych změnil, by byl dřívější přestup na tuto školu.

Patrik

Ahoj, jmenuji se Anna Sychová.

Do Orbisky jsem nastoupila v šesté třídě.

K mým nejoblíbenějším zážitkům patří letní pobyty. Byla jsem na dvou, v sedmičce a v devítce. V sedmé třídě jsme se vypravili na kolech na Třeboňsko s osmáky a navštívili jsme zajímavá místa. Našla jsem si tam nové blízké kámošky a každý večer jsme trávily spolu sledováním filmů, bavím se s nimi doposud.

V devítce jsme šli pochod Praha - Tábor. Měli jsme s sebou ty nejlepší učitele. Přestože už nám zbýval společně jen poslední měsíc, se spolužáky ze třídy jsme se ještě více sblížili. Našla jsem si tam i nové kamarádky z nižších tříd a myslím si, že na pobyty budu vzpomínat ještě dlouho.

Anička

AKCE VE ŠKOLNÍM ROCE 2024/2025

Cesta z města Třeboň

12. 10. 2024 v sobotu jsme v počtu 19 dětí zvládli cestu z Třeboně do Tábora dlouhou 56 km.

Otužování

tento rok 2024-2025 jsme chodili v počtu šesti borců od září do května každé pondělí do ledového Jordánu. Také jsme vyzkoušeli ledovou vodu v Labi, se školou na horách v Herlíkovicích.

Předvýzo disco párky 22. 1. 2025

Ve středu večer se v klubu pořádala další skvělá party na ukončení pololetí. Jako tradičně nás bylo hodně a druhý den nás bolely nohy. Už se těšíme na další párky.

Cesta z města Blaník

17. 5. 2025 v sobotu jsme se pokusili nově pokořit další z mnoha cest. Bylo to dost náročné putování, ale za to krásnou krajinou. Celkem šlo 12 žáků a došli všichni do konce.

Pasování

Na konec školního roku si deváťáci připravili pro osmáky zábavné pasování, aby dokázali, že jsou připraveni převzít náročný úkol vlajkové třídy. Pasování se moc povedlo a budoucí deváťáci ukázali, že mají smysl pro humor.

K2

V pondělí 23. 6. 2025 se již tradičně pořádal běh na K2. Zúčastnila se skoro celá škola, všichni si to náramně užili, což dokazují i nápadité, vtipné převleky.

Cesta z Prahy do Tábora

Letos jsme se s částí druhého stupně rozhodli pro velkou výzvu. Zvládneme po svých zdolat cestu z Prahy do Tábora? Celou cestu půjdeme pěšky! Ale nebojte se, doprovodné vozidlo nám svezou těžkou bagáž (stany, karimatky, spací pytle a oblečení), abychom s sebou nesli jen malý batůžek se svačinou a pláštěnkou pro daný den.

Putování za Rožmberky

- ▶ V rámci školního projektu jsme se věnovali šlechtickému rodu Rožmberků. Rožmberkové patřili k nejvýznamnějším rodům v Čechách. Zastávali důležité úřady v zemi, vlastnili rozsáhlé panství v jižních Čechách. Hlavním sídlem svého rodu učinili Český Krumlov. Od narození Viléma z Rožmberka, jednoho z předních členů rodu, letos uplynulo 490 let.
- ▶ Během našeho projektu jsme se zabývali historií rodu Rožmberků. Soustředili jsme se především na život Viléma z Rožmberka a Petra Voka z Rožmberka. Zaměřili jsme se také na pověsti spojené s tímto rodem, rodový erb, šlechtické sídlo v Českém Krumlově.
- ▶ Žáci se seznámili se životem na renesančním zámku, s podobou tehdejších zámeckých slavností, zabývali se renesanční a barokní módou. Zkoumali důležitost zakládání rybníků v hospodářském životě Rožmberků. Své poznatky následně zpracovali na plakátech a prezentovali jednotlivá témata. V rámci výtvarné části projektu vytvořili žáci pestré koláže s ukázkami pánské a dámské módy tehdejší doby.
- ▶ Součástí projektu byl také výlet do Českého Krumlova, kde žáci navštívili zámecké interiéry prohlídkového okruhu Renesanční a barokní apartmány. Viděli zde původní historické vybavení, zaujal je například rokokový Maškarní sál. Žákům se hodně líbila prohlídka barokního divadla, které se zachovalo téměř ve své původní podobě.

Barevné dny

Letní pobyt – expedice Šumava na kole

Výjezdu na Šumavu se účastnilo 19 žáků. Celkem jsme během expedice najeli na kole 210 km, zdolali 1315 m vysoký Poledník a viděli několik slatí, pozůstatek železné opony, jeden druh masožravé rostliny, jedno ledovcové jezero a odvezli si spoustu zážitků.

DOPROVODNÝ PROGRAM VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Církevní základní škola
ORBIS PICTUS

www.orbiska.cz